

ΕΤΟΣ 71ο

15 Ιανουαρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3633)

«Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, Η ΖΩΗ ΗΜΩΝ»

Στήν σημερινή αποστολική περικοπή ο απόστολος Παύλος διακηρύττει με έμφαση τήν πίστη τής Έκκλησίας ότι ο Χριστός είναι ή ζωή μας. Όχι μόνον ο οδηγός, ή αίτια και ο σκοπός τής ζωής, αλλά ή κατ' έσοχήν ζωή, ή ίδια ή ζωή μας στήν πληρότητά της. Ο Κύριος μās διαβεβαίωσε ότι ήλθε στον κόσμο «ίνα ζώην έχωμεν και περισσόν έχωμεν» (Ιωάν. 10,10) και ότι Αυτός είναι ή ανάσταση και ή ζωή, ή οδός και ή αλήθεια (Ιωάν. 11,25· 14,6). Και ο ευαγγελιστής Ιωάννης έπισημαίνει έπιγραμματικά ότι ο Θεός μās έδωσε ζωή αιώνιο και ή ζωή αυτή ύπάρχει στον Υιό Του. «Όποιος έχει τον Υιό, έχει τήν ζωή (Α' Ιωάν. 5,11-12).

Τό έντελώς καινούργιο πού χαρίζει ο Χριστός μέ τήν ζωή Του στον άνθρωπο είναι ότι δέν παραμένει πλέον μόνος του και αποκομμένος από τήν ζωή του Θεού. Γιατί ή έκ μέρους του ανθρώπου αποδοχή τής κοινωνίας και τής αγάπης του Θεού σημαίνει τήν μεταμόρφωση τής ατομικής αυτόρκειας σε σχέση και ένωση μέ τον Θεό. Παύει τότε ή αυταπάτη του ότι μπορεί νά άντλει τήν δυνατότητα τής ζωής αποκλειστικά από τήν «αυτόνομη» και θνητή φύση του.

Ο πιστός προγεύεται στήν καρδιά του τήν παρουσία τής Βασιλείας του Θεού, ή έπικράτηση τής οποίας δέν έχει ακόμη συντελεσθει. Και τούτο γιατί ο κόσμος κείται ακόμη «έν τῷ πονηρῷ» και άντιτίθεται στήν έπικράτηση τής ζωής του Χριστού σίς καρδιές των ανθρώπων.

Τέκνα Θεού

Ο Απόστολος, ως «στόμα Χριστού», κατά τον ιερό Χρυσόστομο, μās πληροφορεί ότι όταν ο Χριστός φανερωθει, τότε και έμεις οι πιστοί μαζί Του θά φανερωθούμε δοξασμένοι. Δηλαδή ή στιγμή εισόδου και πλήρους μετοχής μας στήν θεία ζωή είναι ή φανέρωση του Χριστού, ή δεύτερη και ένδοξη Παρουσία Του. Ο Παύλος όμιλεί μέ πολλή φυσικότητα

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

περὶ τῶν ἐσχάτων, δεδομένου ὅτι ὅσο περισσότερο ζεῖ κάποιος στήν ἀτμόσφαιρα τοῦ Πνεύματος, τόσο ξεπερνᾷ τὰ χρονικά ὅρια καὶ ζεῖ τὴν ἀδιάσπαστη χρονικὴ συνέχεια.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης παραθέτει ἓνα ἐκπληκτικὸ χωρίο πού μᾶς βοηθᾷ νὰ ἐννοήσουμε τοὺς λόγους τοῦ Παύλου. «Ἀγαπητοί, τώρα εἴμαστε τέκνα Θεοῦ ... ξέρουμε ὅμως ὅτι, ὅταν φανερωθεῖ, θά εἴμαστε ὅμοιοι μέ Αὐτόν, γιατί θά τόν δοῦμε ὅπως πραγματικά εἶναι» (Α' Ἰωάν. 3,2).

Ἐπομένως, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθεῖ, οἱ πιστοί, ὡς δοξασμένα μέλη τοῦ Σώματός Του, θά τόν ἀντικρίσουν ὡς Φῶς, θά μετάσχουν στὰ ἄφραστα ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας Του, θά γίνουν θεωροὶ τοῦ ἀπεριγράπτου κάλλους τοῦ προσώπου Του καὶ ὅμοιοι μέ Αὐτόν· κατὰ χάριν Θεοῦ ἅγιοι, αἰώνιοι, ἀθάνατοι, ἄφθαρτοι, χριστοειδεῖς, ἐμπελησμένοι Πνεύματος Ἁγίου.

Νά ὑπερβούμε τὴν ἁμαρτία

Μέ τὴν φράση αὐτὴ ὁ Παῦλος συνιστᾷ στὸν ἄνθρωπο τὴν ὑπέρβαση τῆς καταστρεπτικῆς πορείας πού ἐπιφέρει στὴν ζωὴ του ἡ ἁμαρτία. Κάνοντας λόγο γιὰ «τὰ μέλη ἐπὶ τῆς γῆς» ἐννοεῖ τίς ψυχικὲς καὶ σωματικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου μέ τίς ὁποῖες δύναται νὰ διαπράξει τὴν ἁμαρ-

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ

ἢ περὶ σπουδῆς στὴν Εὐχαριστία

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθεῖ πάλι, κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, τότε καὶ ἐσεῖς θά φανερωθεῖτε δοξασμένοι μαζί μ' αὐτόν. Λοιπόν, νεκρώσατε τὰ μέλη σας, πού ρέπουν πρὸς τὰ γήινα, δηλαδή πρὸς τὴν πορνεία, τὴν ἠθικὴ ἀκαθαρσία, τὸ πάθος, τὴν κακὴ ἐπιθυμία καὶ τὴν πλεονεξία, πού εἶναι εἰδωλολατρία, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω σ' ὅσους ἀπειθοῦν συστηματικὰ στό θέλημά του, καὶ τὰ ὁποῖα γήινα διαπράττατε καὶ ἐσεῖς στό παρελθόν, ὅταν ζούσατε ἀνάμεσα στοὺς ἀπειθεῖς. Τώρα ὅμως, ἀποβάλλετε τα καὶ ἐσεῖς ὅλα, τὴν ὀργή, τὸν θυμό, τὴν κακία, τὴ βλασφημία, τὴν αἰσχρολογία τοῦ στόματός σας. Νά μὴν ψεύδεστε ὁ ἓνας στὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἤδη βγάλει ἀπὸ ἐπάνω σας τὸν παλαιὸ σας ἑαυτό μέ τίς πράξεις του καὶ ἔχετε φορέσει τὸν καινούργιο, πού ἀνανεώνεται διαρκῶς, ὥστε νά φθάσει στὴν πλήρη γνώση τοῦ Δημιουργοῦ του καὶ ν' ἀποτελεῖ εἰκόνα του, δηλαδή σέ κατάσταση ὅπου δέν ὑπάρχει πλέον διάκριση ἀνάμεσα σέ Ἑλληνα καὶ Ἰουδαῖο, σέ περιτμημένους καὶ ἀπερίτμητους, σέ βαρβάρους, σέ Σκύδες, σέ δούλους καὶ σέ ἐλευθέρους, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι ὅλα καὶ μέσα σ' ὅλα.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τία. Αὐτὴ ἐπηρεάζει ἀρνητικὰ ὀλόκληρη τὴν ψυχοσωματικὴ διάσταση τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὀδηγεῖ τὴν ὑπαρξὴ στὸν χωρισμὸ ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Παῦλος καλεῖ σέ μετάνοια καὶ πνευματικὴ ἐγρήγορση τοὺς πάντες, καθότι δέν διαχωρίζει τὴν θεωρία ἀπὸ τὴν πράξη, τὸ δόγμα ἀπὸ τὴν ζωὴ, τὴν πίστη ἀπὸ τὴν ἠθική.

Ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός

Ἡ περικοπὴ μας ὀλοκληρώνεται μέ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Παύλου σέ μία νέα κατάσταση· αὐτὴν τοῦ ἀναγεννημένου ἀνθρώπου, ὅπου δέν ὑπάρχουν φυλετικές, ἐθνικές, θρησκευτικὲς καὶ κοινωνικὲς διακρίσεις, ἀλλὰ: «πάντα ἡμῖν ὁ Χριστός ἔσται καὶ ἀξίωμα καὶ γένος καὶ πάντες Χριστός εἰς ἐγένεσθε, σῶμα αὐτοῦ ὄντες», ὡς λέγει ὁ Χρυσόστομος.

Βεβαίως, αὐτὴ ἡ νέα κατάσταση ὡς μεγίστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι συγχρόνως μία μεγάλη εὐθύνη γιὰ τοὺς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς. Ὅφειλουμε νά ἐργαζόμαστε καὶ νά προσευχόμαστε γιὰ τὴν μείωση τῶν ποικίλων διαφορῶν καὶ διαιρέσεων· γιὰ νά κυριαρχεῖ ὁ Χριστός ὡς ἐνοποιὸς δύναμη, ἀγάπη καὶ δικαιοσύνη, ἀφοῦ ὅλα Τοῦ ἀνήκουν καὶ Ἐκεῖνος τὰ διέπει. Ἄραγε, ἐπιδιώκουμε νά ζοῦμε καὶ νά πορευόμαστε μέ αὐτὴν τὴν ἀλήθεια;

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

15 Ἰανουαρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ
Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καί Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Γερασίου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Απόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγ.: Λουκ. ιζ΄ 12-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Ἰανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τό πρωτότυπο κείμενο

κατά τήν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 12x18, σελ. 1.360, μέ σκληρό ἢ μαλακό ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καί πολυτελής παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπό τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τό πρωτότυπο κείμενο τῆς Κ.Δ. κατά τήν ἔκδοση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (1904), τό ὅποιο ἀπό τοῦ ἔτους 1956 κυκλοφορεῖται συνεχῶς σέ μικρό σχῆμα ὑπό τοῦ Ὄργανισμοῦ, καί τήν ἐκπονηθεῖσα γιά πρώτη φορά στή νεοελληνική γλῶσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπό τόν Ἑλλογ. ὁμότιμο Καθηγητή Θεολογίας κ. Χρήστο Βούλγαρη. Ἡ ἔκδοση κοσμεῖται μέ γραμμικά σχέδια καί ὀλοκληρώνεται μέ τό Γλωσσάριο τῶν σπουδαιότερων ὄρων, Πίνακες ἀναγνωσμάτων καί Χάρτες.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μελίτωνος Χατζῆ (†)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

ΑΝΕΣΠΕΡΟΝ ΦΩΣ ΕΚ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Ἐπιμελεῖα Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Μελίτωνος

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24, σελ. 616)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr